

01
A
1651

Old
Museum - copies

1156

12 June

and

D. O. M. A.

DE

ΠΡΩΤΟΠΡΑΞΙΑΣ

Jure & privilegiis, plurium credi-
torum collisis exactionibus,

περὶ συνάσματος.

Q U Æ

Auctoritate & suffragio, Magnifici

Senatus Juris Antecessorum, in prelastris

Salanâ

PRÆSIDENTE

Amplissimo & Consultissimo Viro

Dn. DOMINICO ARUMÆO

*J. V. D. Profess. publ. & Scabinatus Adessore, cele-
berrimo, Præceptore suo obser-
vando,*

Publicæ disputationis examini proponit,

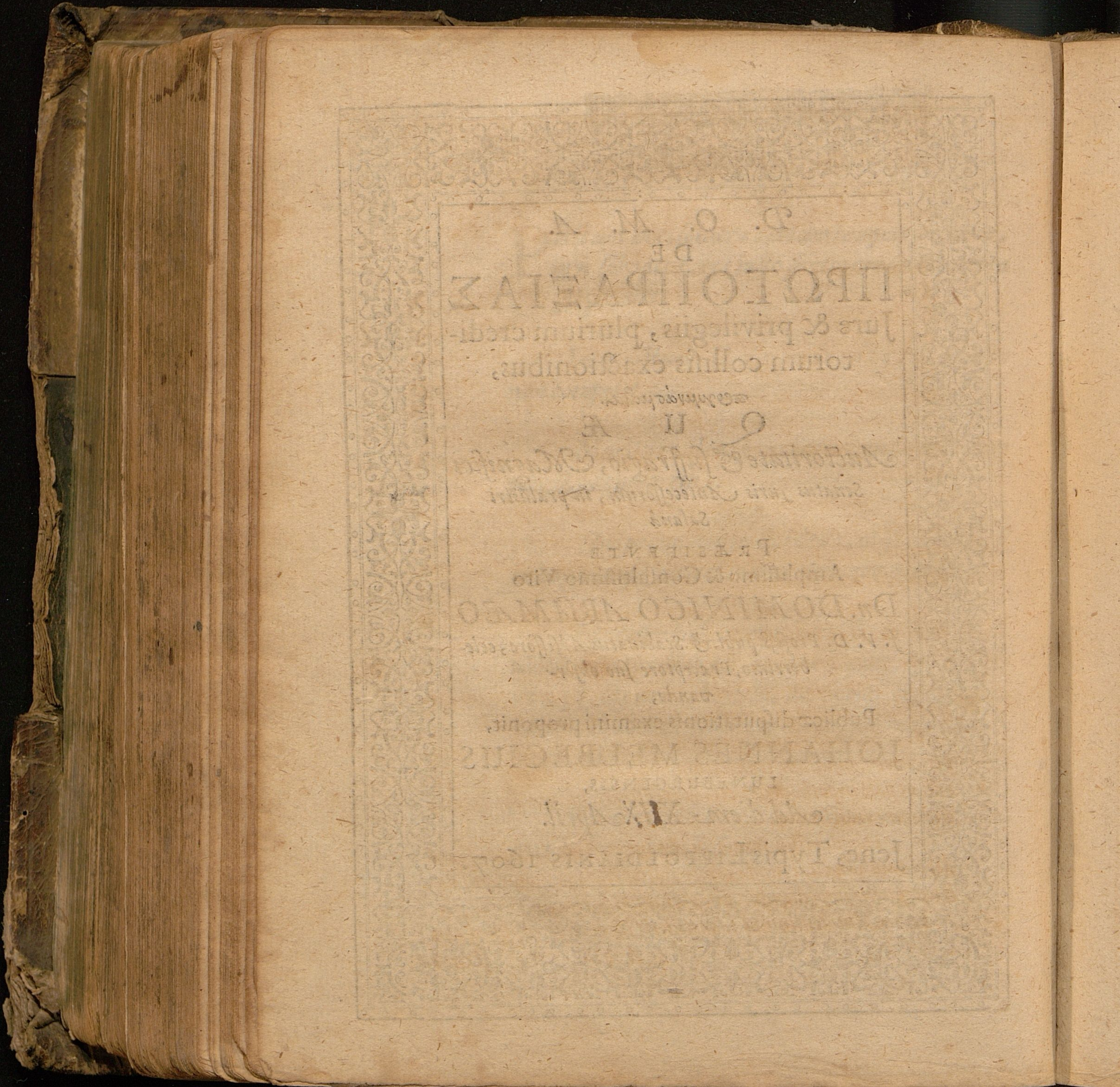
JOHANNES MELBECIUS

LUNÆBURGENSIS,

Ad diem XIII April.

Jenæ, Typis LIPPOLDIANIS 1607.

D. O. M. N.
DE
IUSTITIA
MAGISTRO

FRANCISCO
MAGISTRO

FRANCISCO
MAGISTRO

FRANCISCO
MAGISTRO

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑ

I.

UVVM MONITORE IC. PAVLO,
quotidiana pressius rimari & evolvere pleni-
us conveniat; & vero hodiè, ut Comicus
noster Plautus adstruit, ad scrupulos plus qua-
ratur in auro quam in homine; frequentem
creditorum concursum, in hoc praesertim obarato seculo, accu-
ratiùs consideranti mihi, *πρωτοπραξίας ἐξάπλωσιν* suscipere
collibuit.

2. *πρωτοπραξίαν* quam vocat Plinius, quasi *πρώτην εἰς
πραξίαν*, praelatio quibusdam, nonnullis antelatio, aliis prae-
rogativa debiti, Vlpiano exigendi privilegium, pragmaticis prio-
ritas, plerumq; dicitur.
3. Illa jus est, quo alterum alter agendo praevertere, & in
solutione praeferri potis est.
4. Competit dominij aut privilegij ratione.
5. Dominium, ante debiti exolutionem omnem, suum cui-
que adserit, rerum propriarum vindicatione introducta.
6. Si modò res illa extent adhuc, alioquin hisce consum-
ptis, licet dominium translatum non sit, reale tamen jus exspi-
rat, ut post hypothecarios etiam creditores, hujusmodi dominij
demum admittantur.
7. Hoc dominij jure usus deponens, rem primùm suam
depositam vindicat, nulla compensationis, deductionis, aut do-
li exceptione impediendus, nisi usuras sibi pactus sit.
8. Aut dominium transtulerit in debitorem, quod non

A 2

statim

statim ex sola adnumeratione pecunie depositæ præsumendum,
ut propterea falsum sit, πολυθρόνητον illud Dd. numerati-
onem dominium transferre;

9. Et in rebus, quæ ad pondus numerum & men-
suram, deponuntur, tacitè iis utendi, fruendi conces-
sam licentiam.

10. Ideoq; nec Jasoni adstipulari possum, per adnumerati-
onem pecunie deferendæ tabellionem ejusdem fieri dominum,
mitiusq; eâ de causâ puniendum, si minus accepta restituat.

11. Deponentis instar, res suas reposcunt, qui aliquid de-
bitori commodarunt, aut precario concessere.

12. Debitoris etiam debitores, pignora sua resolutio pig-
noris jure repetentes.

13. Coheres familiae herciscundæ judicio, aut alius commu-
ni dividundo expertus, portionem sibi adsignatam vindicans.

14. Qua ratione, optimâ cautelâ prospicere sibi possunt,
creditores etiam chirographarij duntaxat defunctorum, si he-
redis obarati creditoribus commisti, jure separationis utan-
tur, cujus remedio, etiam si res hereditaria, cæteris, pignoris aut
hypothecæ jure, ab herede obligata proponatur, in re tamen illâ
potiores competitoribus habentur, & soli admittuntur.

15. Verùm, impubere filio, separatis bonis suis, paterna se
hereditate onerosa abstinente, num substitutus ejus, aditâ so-
lum pupilli hereditate, creditoribus patris obligetur, intricatæ
questionis est, Negat: ex mente IC. Marcelli, contra Ant. Fab.
2. conject. 2. tutabimur.

16. Unde ὡς ἐν παρόδῳ concludimus, ἐν ἀφαιρω sui he-
redis confirmare tabulas pupillares, ut mistione opus non sit,
nequicquam renitente Viglio, & Lycklema.

17. Sic mulier soluto matrimonio, aut creditorum mari-
ti turbâ irruente, ὡς ἐν ἀφαιρω & res suas dotales extantes pri-
ma deducit:

18. Domi-

18. Domina quippe horum naturaliter permansit, quamvis in patrimonium mariti, legum subtilitate, res dotales transisse videantur, ut hoc pacto, si quod de earundem dominio ἐναρτίωμα in L.L. appareat, commodè ad ἀναρτίωμα revocari poterit.

19. Quin imò & in rebus aestimato datis, si extent adhuc, non tantum hypothecariam, sed etiam vindicationem utilem competere mulieri, adversus praclariss. Dn. Vulteium discept. lib. c. 19. disputabimus.

20. Sic etiam pecuniâ dotali comparata res, dotales videntur, ut nihil prohibeat, etiam in rem utilem mulieri earum nomine accommodare, contr. Duar. & Lud. Rom.

21. Perinde ac militi Praeses provinciae, utilem interdum vindicationem rei suâ pecuniâ ab alio comparata, aequitatis ratione impertit, quam fisco & ecclesiae, eadem de causâ, cum Dd. plerisq; concedere, sine lege, erubesco.

22. Lucra si quadam constante matrimonio rebus dotilibus accesserint, marito ejusq; creditoribus cedent.

23. Nec interest communi operâ, aut ipsius etiam mulieris, quæ Βοηθήσ esse debet, industriâ, adquisita proponantur.

24. Hoc uti jure communi expeditum, sic jure canonico c. significavit ext. d. donat. int. vir. & uxor. aut Saxonico art. 13. Landr. l. 1. secus ac opinatur Zobel. nondum immutatû reor.

25. De fructibus paraphernalium luculentior disceptatio, illos non aequè lucrari maritum civili jure, cum Hot. & Tes-sauro verius arbitror, jure Saxonum inter illos non distinguendum autor est, Wesemb. & Matt. Coler. quod non ita pridem Lipsenses Scabini respondendo comprobarunt.

26. Mulieri quoq; illata repetenti, dimidiam partem donatorum in nuptiis concedendam Nov. constit. elect. adstruit, cui portionis quoq; consumpta aestimationem attribuit, Danil. Moller quod textui minus conveniens.

27. Bona adventitia creditoribus repulsis filij vindicant, perinde atq; heredes, in quos defunctorum dominium transit, sua sibi adferunt, nō secus ac ipsimet, quibus succedunt, domini.

28. In soccidam quod datum fuerit, verbi causa *Eysern Rûhe* oder *Schafel* datori ante creditores alios, vindicandum restat, etiamsi conductor pluries eam rem permutarit.

29. Non dispari ratione, qui rem vendendam alicui tradiderit, in pretio quoq; pecuniâq; inde comparatâ, actionem sibi in rem, jure arrogabit.

30. Nec per furem dominium intervertitur, quo minus rei suae, apud debitorem bonis excutiendum inventa, dominus vindicationem habeat.

31. Consuetudo itaq; aut statutum, ut bona furto ablata, judici aut magistratui cedant, omninò improbandum, juri utpote naturali, & nostro civili contrarium, ideog; meritò rejectum, P. H. G. S. Carol. V. art. 207. & 217. idemq; convellitur jur. Sax. Landt R. lib. 2. art. 25. & 31. Non meliori ratione nititur mos quorundam locorum, ut naufragio ejecta deperditave, non domino suo, sed loci, ubi appulsa, magistratui attribuantur; aut territorij domino, equi adjudicentur, si quando temeritate & imprudentiâ aurigae, eversi labentisq; currus moles & impetus homines interimat.

32. Jus dominij venditor, fide de pretio non habita, in re mercibusq; venditis & traditis retinet, ac proinde illas ante omnes creditores sibi vindicabit.

33. Quando autem de pretio fides habita in dubio censeatur, cum ab animo venditoris dependeat, obscurū est, cōjecturis & praesumptionibus heic locus est, nec enim Menoch. ad stipulor, eo ipso statim, quod nihil exceptum de pretio, venditorem fidem emptoris secutum videri.

34. Quod si fides etiam de pretio habita, & expresse data sit, emptor autem fraudandi animo contractum celebrarit, subito-

sabitoq; aut paulo post fallat, venditorem in re vendita existente, quibuscunq; creditoribus anteferendum, post alios evincit
And. Rauchbarus.

35. Res suas vindicantibus dimissis, succedunt adepti privilegium personale, aut reale.

36. Personale aliud, creditores suos, etiam hypothecariis praefert, aliud chirographariis duntaxat, & personalibus creditoribus aliis.

37. Illud praecipue indultum, funeris qui causâ sumptus aliquid legitimi erogarunt, sive in ipsius debitoris exequias, sive ab eo si viveret, funerariâ quod peteretur.

38. Quo ordine vero locoq; admittendi? Vincent. de Franch. Regus. Matt. Coler. eos tacitis hypothecis omnibus, praefert, non autem expressis, Vanderanus, & Donell. ne quidem tacitis praeterquam in illatorum ab inquilino & legatorum causâ, arbitramur jure communi, omne as alienum, & hypothecas precedere, uti in Perusina etiam curia, & senatu Pedemontano observari accepimus.

39. Quod praelationis jus, quamvis vulgò ad Medici, & Chirurghi Salaria, Pharmacopola, Hospitisq; aliosve, in defuncti curam morbumq; impensos sumptus, extendi consuevit, praedictis tamen potius, quam scripto civili jure, comprobatur.

40. Quemadmodum nec prerogativâ illâ, exigendum putarem, in concursu creditorum, quod in testamenti insinuationem, inventarij confectionem, vel in alias, defuncti potissimum, heredisq; causas, erogatum.

41. Hujusmodi sanè creditoribus, si quas res debitoris in manibus habeant, compensationis, aut retentionis beneficium non denegamus.

42. Alia sumptus causa est, qui hereditatis, aut creditorum gratia, necessario factus, ad conservationem utpote
& aucti-

& auctorem foro cedentis, ille semper praecedit, eoq; deducto, bonorum calculus subducitur.

43. Praecipuum quoq; quoddam privilegium personale, jus civile patri & domino, in re peculiari filij familias, aut servi, concessit, ut eorum causa, omnibus ceteris creditoribus potior habeatur, nisi sciverint hosce in merce peculiari negotiari, quo casu in tributum vocantur.

44. Jure Saxonico, & constit. Nov. elect. pluribus ejusmodi speciale privilegium confertur, famulis nempe primò & mercenariis domesticis, ut ratione promissae & debita sua mercedis, omneas alienum antecedant, si tamen usuras vel acceperint, vel sibi stipulati sint, à reliquis creditoribus non separantur.

45. Familiam excipiunt, justorum & exequiarum creditores, qui de sumptus in defuncti valetudinem fecere ipsimet, aut factos persolverunt.

46. Si quatenus silicernia aut *ἄειδιπνα*, ambitiosius celebrata fuerint, hac prerogativa non refunduntur, quod LL. 12. tab. sublata, jure canonico prohibita, SS. Patrib. invisa impiq; plerisq; videantur.

47. Sequuntur debita, quae collectarum, tributorum, aliarumve exactionum publicarum nomine, magistratibus à non privilegiariis, proximè persolunda.

48. Concessa verò alicui immunitate à collectis & oneribus publicis, immunem tamen & exemptum non esse à collectis, quae postea ob evidentem necessitatem publicam, casumq; insolitum, indicuntur, Camerae Imperialis judicio receptum.

49. Deniq; ante reliqua debita as alienum, quod coheredi heres, è bonis hereditariis immobilibus, distinctis temporibus dare cogitur, (*Erbgelt Saxo vocat,*) deducendum est.

50. Quo nomine & privilegio pretium non exigendum, quod ex venditione bonorum immobilium, definitis interval-

lis

lis, etiam inter heredes, solvi assolet.

51. Ejusmodi est privilegium personale, quod juris quaedam ἀνωμαλία, suos alumnos creditoribus omnibus præponit, Reale alterum, hypothecariis creditoribus, aut sua conventionione, aut legis beneficio pignoris jus consecutis, prælationis beneficium concedit, ut cum mero plenog³ jure communi, chirographariis, singulari favore, etiam competitoribus suis hypothecariis senioribus, præferantur.

52. Quale privilegium adeptus primùm, qui militia emenda causa, cum pacto vel conventionione hypotheca, pecuniam credidit.

53. Quare non immeritò, auctore Donello, refutantur, qui plurimi, citra conventionem mutuanti ad militiam, in morem pupilli, jus hypotheca tacite largiuntur.

54. Hujus privilegium, etiam doti anteriori præponendum puto, contra Bl. & Negusantium.

55. Sequitur proximè mulier in persecutione suæ dotis, ejusve augmenti, siquidem are alieno mariti non impediatur, in rebus quibuslibet, alioquin augmenti ratione in rebus durat immobilibus.

56. Numquid autem redhibendæ dotis causa semper potior, non modò si tacitâ legis, sed etiam expressâ conventionis hypothecâ anteriore, se creditor tueatur, sæpius quasitum, diversimodè quoq³, in summo Imperij senatu, responsum accepimus; Affi. in praxi frequent. & Nov. Elect. Sax. ab æquitate commendatur; ἀναθεώρησιw juris civilis, præstius inquirentes, Neg: Justiniani verbis & menti consonam magis, animadvertimus.

57. Quod tamen beneficium mulieri non indultum, in repetendis paraphernalibus, aut donatione propter nuptias.

58. Ut neq³, si non naturaliter dotis numeratio intercesserit, sed vel cauta solum dos, aut confessata.

B

59. Quin

59. Quin imò nec si juramento confessionem suam firmaverit maritus, aut exceptioni non numerata dotis renunciarit, nisi adfertio ejus, quibusdam probabilibus præterea conjecturis & præsumptionibus adjuvetur, ut ex Bl. notat Lud. Schrader.

60. Aut si ipsi etiam creditores, literariam solummodo cautionem, de creditis suis, sicut mulier, habeant, quo casu ipsa tanquam favorabilior, omninò præferenda.

61. Tale vero privilegium nulli heredum mulieris, præterquam filiis, ex eodem matrimonio descendentibus competit, neq; cessionario quidem, nisi mulieris nomine, in ejusq; utilitatem experiatur. Bald. Nov. de dot. c. 12.

62. Ipsi etiam mulieri denegatur, quousq; hæreseos labe imbuta arguitur; Juri veteri quoq; quando primipili causa vertebatur, quod nunc Novello jure imutatum sit, videbimus.

63. Quemadmodum neq; fiscum cum muliere, ratione dotis, pari passu, ut loquuntur Dd. temporis tantum observato ordine, ambulare tentabimus, mulieri primas omninò partes, arrogantes.

64. Nec perinde ac propter adulterium commissum constante matrimonio, dote ejusq; privilegiis privatur mulier, sic etiam vidua; intra annum quoq; luctus, repudiatâ Alciati distinctione, luxuriosè vivens hujusmodi dotis beneficiis non omninò exuenda, ut contra Paul. de castro, rectè docet Ar. Pinel.

65. Nobilibus feminis jure Saxonico dotalitium in feodalibus bonis constituitur, quod ritè factum, in dotis evanescentis, & in feudi usum convertendæ locum succedit, ejusdemq; privilegia sibi vindicat, ut nihil ex eo creditoribus mariti debeatur.

66. Quamvis etiam dotalitio hoc constituto, & acceptato, quotam statutariam hereditatis, petere vidua nequeat, quominus tamen ex testamento conjugis, aut donatione mortis causa, rem

sa rem aliquam singularem capere non possit, etiam de Nov. jur. Const. Elect. non video.

67. Si quod autem dotalitij nomine pignus mulier in feudo consecuta, & rebus ita exigentibus, feudum illud vendi oporteat, an creditores mulieri invito suum offerre, aut pignus substituere aliud aequè idoneum possint, nobilis & erudita quaestio est, aequitatis justitiæq; ratio me movet, ut adserentibus Pet. Heigio & Fachin. accedam.

68. Mulierem in serie $\omega\pi\omega\tau\omega\pi\omega\gamma\zeta\iota\alpha\varsigma$ insequitur, prerogativam, & hypothecam simul tacitam consecutus, in restitutionem qui adium credidit, aut domino mandante, redemptori operis, pecuniam subministravit.

69. In rerum aliarum conservationem & refectionem mutuantes, tum demùm id privilegij tribuitur, si nominatim ad illud negotij creditum, si impensum, & de hypotheca convenerit.

70. Si luculentius creditum, quam rei conservatio exposcat, in eo quod plus est, cessare privilegium, contra Alciatum verius est.

71. Re vero illà corruente & extinctà, si utiliter impensum, quamvis privilegio praelationis reali locus amplius non sit, personale tamen non simul deficere arbitror, cum debitoris quasi negotium gestum esse videatur, quod utiliter ceptum sufficit, licet effectum minus consequatur.

72. Porro reliquis hypothecariis antefertur creditor in rebus suâ pecuniâ comparatis, si eâ lege conditioneq; data sit, ut illa emerentur, & sibi in iisdem hypothecam conventionem reservavit.

73. Ejusmodi privilegium nec venditori invidendum, qui rem hoc addito pacto tradit, ut sibi ea pignori maneat obligata, donec pretium plenè persolvatur;

74. Quod beneficium in aula Elect. Saxon. rusticis, nulla licet hypotheca pignorisq; sit facta mentio, benignè indulgetur.

75. Verum an tale pignus, in re vendita immobili, sine
judicis loci consensu & insinuatione, retineri constituitur à ven-
ditore pagano possit, acriter inter se Dan. Moll. & Andr. Rauch.
contendunt, huic adferenti Witebergensis, illi neganti Lipsensis
dicasterij votum adstipulatur; Aff. num defendi queat, pericli-
tabimur.

76. Pupillaribus pecuniis empta res, ex Constit. D. Sever.
& Anton. pupillis citra conventionem jure pignoris obligata
nexaq; sunt, illisve, ante reliquos hypothecarios conceduntur.

77. Qui servum ab hostibus redemit, obligatum etiam
antea creditoribus aliis, eò usq; tamen eum tacito pignoris vin-
culo nexum retinet, dum sibi de pretio redemptionis fiat satis.

78. Deniq; Leon. Imp. Constit. specialiter cautum, ut
jus pignoris vel hypotheca, ex publicis instrumentis vindican-
tes aliis privato instrumento nitentibus, proponantur, etiamsi
tempore posteriores sint, nisi eorundem idioxiæq; trium viro-
rum subscriptionibus, fulcita producantur.

79. Jure Saxonico electorali, hypotheca auctoritate &
consensu judicis contracta, omninò aliis quibuscunq; anteriori-
bus preferenda.

80. Expeditum satis illud de re immobili concepto pigno-
ris jure, de re vero mobili, usq; adeò roboris momentiq; nihil
habere, ut etiam, in foro Saxon. hisce in rebus, d. Leon. Imp.
constitutio non admittenda sit, auctor est Dan. Moll. quod po-
sterius, ubi moribus & præjudiciis non est receptum, minus de-
fendendum arbitraretur.

81. Cateri creditores hypothecarij, quibus nullum præla-
tionis privilegium competit, secundum ordinem temporis, quo
quaq; contracta est hypotheca, insequuntur.

82. Quod in Prætorio pignore hac conditione attenditur
si diversis de causis, titulisq; creditores in possessionem missi sint,
judicati vero causa, quod capitur pignus, cum personam respici-
at, simpli-

at, simpliciter accipientem potiore facit, qui igitur secundum
And. Gail. eadem temporis ratio, in conventionali, Pratorio,
judiciali, pignore, observabitur?

83. Et quidem iudiciale pignus à Pratorio non à *Δο* sed
à *Δείον*, quandoquidem sit dicaturve Pratorium, quodcumq; à
iudicibus, sive rei adservanda, sive exequendi iudicati causa,
pignus adsignatur?

84. Nil interest alias, hypotheca expressa sit vel tacita,
cum utraq; promiscue temporis ratione admittatur, ut non im-
merito pragmaticorum dissidentium errorem propterea notâ-
rit Ant. Faber.

85. Minusq; refert, utrum generaliter bona omnia, an
specialiter quaedam primò obligentur, postea eadem alij; speciali
vero generaliq; simul constituto pignore, quamvis aequale utro-
biq; jus competat, speciale tamen primùm excutiendum, eog;
demùm excusso, ad reliqua procedendum, Sever. & Ant. re-
scripserunt, nisi adversus ipsum debitorem agatur, ut Surdus
Impp. constitut. restrinxit, aut creditor cum extraneo conten-
dat, ut ex Molinâ censuit Tilemanus.

86. Quin etiam, qui priorem hypothecam generalem con-
secutus, in rebus quoq; futuris, & post initam obligationem,
alteram adquisitis, preferendus; Dn. Præcept. Obbrech. disp. de
pign. adeò, ut nec fisco, hac in re, singulare privilegium conces-
sum esse, contra Accurs. Everh. Bronch. & Dd. plerosq; de-
fendi possit.

87. Generali vero conceptâ obligatione bonorum omni-
um, non intelligi putarem comprehendiq; rem, quæ vendita est,
tamen si quamdiu tradita non est, in dominio maneat & posses-
sione debitoris.

88. Pecuniâ quoq; iisdem sub pignoribus mutuò datâ, qui
prior pignus acceperit, non modo sortis suæ, sed & usuræ (dum-
modo licitæ) nomine posterioribus jure communi preferetur.

B. 3.

89. Cate-

89. Caterum sapientissimo consilio, Illustr. Elect. Augustus, Ordinatus Torgens. Anno 1583. Maij. 18. hoc ita temperavit, ut tum demum in concursu creditorum, usurarum ratio habeatur, si etiam creditoribus posterioribus aliis, bona debitoris sufficiant, sin minus, Usura, sortibus & debitis inferioribus principalibus, cedant: quod ad usuras tamen recompensatorias, quæ damni potissimum emergentis causâ exiguntur, non referendum, Matt. Coler. & Dan. Moller. demonstrant.

90. Reliquum est, prelationis jus nudum personale, quod temporis nulla observata serie, ex causâ solum debiti, post hypothecarios, aestimatur, quale in contractibus & onerosis causis, concessum fisco, ut cum ex alio privilegio, semper quo cum contrahit bona ejus tacitè sibi pignoris titulo obliget, nec tamen nisi temporis ratione, hypothecarios antevertat; hac prerogativa, inter creditores personales omnes, primum locum, consequatur.

91. Post fiscum, privilegium hoc adepti, ad res aliquas mercesve, aut præcipuè navim emendam, armandamve, pecuniam qui specialiter subministrarunt, non adjectâ certâ lege pignoris.

92. Pupillorum pupillarumve, & minorum 25. annis, aliarumq; miserabilium personarum, jus est, ut suorum curatorum, & prohis negotia gerentium, bona, tacitè hypotheca innectant, & inter personales creditores privilegium exigendi habeant, quod Tiraquel. favore potius, & æquitatis ratione, quam privilegij jure, ecclesia & pia causa, alimentisq; indulget, cui non refragatur Nov. const. Elect.

93. Jure civili cujus depositam pecuniam ἀπορροισβοί & τραπεζίται, non communicato collybo susceperunt, horum in bonis ille, pecuniâ depositâ consumptâ aut alienatâ, privilegium sibi personale vindicat, quod vulgò ad omnes depositarios deponen-

deponentesq; præter leges earundemq; rationes, extenditur.

94. *Confidentiùs etiam minusq; rectè Francisco Ripà, idem beneficium gratis mutuum dantibus attributum.*

95. *Quorum pecuniã creditoribus privilegiariis satisfactum, qui ve hoc pacto, ut ad priores creditores numi perveniant, contraxerunt, in eorundem locum successi, ceteris constituuntur potiores.*

96. *Omnibus deniq; Chirographariis, respublica creditrix, non Romana modo, uti post Bart. consulvit Schurffius, sed alia municipalis qualibet, præfertur.*

97. *Idem juris tribuebatur olim, jure Saxonico, arrestum sine reali immissione, consecutis, quod nunc legitimè prosecutum, ab ea ipsa hora, quã primò impetratum, jus reale Nov. Constit. Elector. inferre, ut posteriori etiam hypotheca propterea antecedit, Coler. Moller. & alij volunt; quam sententiam nisi tot præjudicia confirmarent, perquam facile sibi fore, pluribus rationibus refellere, & secundum Negat: Witebergæ etiam auctore Wesemb. esse responsum, adserit Andr. Rauchbarus.*

98. *Hisce omnibus privilegiariis semotis & satiatis, simplices ultimò chirographarij, solaq; fide & nomine nixi, debitoris, sine temporis initi contractus respectu, pro rata cujusq; debiti, si quid bonorum restet, in tributum vocantur. Nec interest, quemadmodum contra Bl. obtinuit Br. unus vero naturaliq; demonstrato debito, alter confessione solum debitoris legitimã, innitatur.*

99. *ἐπιταγματοῦς duo juvat, de quibus præcipue inter practicos disceptatur, disputando indagare. 1. Debitore mercatore, diversas negotiationes locis diversis exercente, si separatos habuerit occasione negotiationis creditores, num omnes permixti confusiq; omnibus ejus in bonis*

bonis, in tributum vocentur, an quisq; separatim in bonis sua negotiationis, lociq;, admittatur? prius juri civili convenientius videtur.

100. II. Utrum hypotheca prioris & privilegij tantavis, ut hypothecario posteriori, aut non privilegiato, bona fide solutam, & jam consumptam pecuniam, condicere & repetere semper queat, & quovis suo creditori adserere? Si fisci privilegium, aliorumq;, quibus specialiter hoc tributum, excepero, regulariter cuivis utile fore reor, quod sibi diligentius, justo tempore vigilarit. *Witeb, cons. Sax. p. 3. quest. 8.*

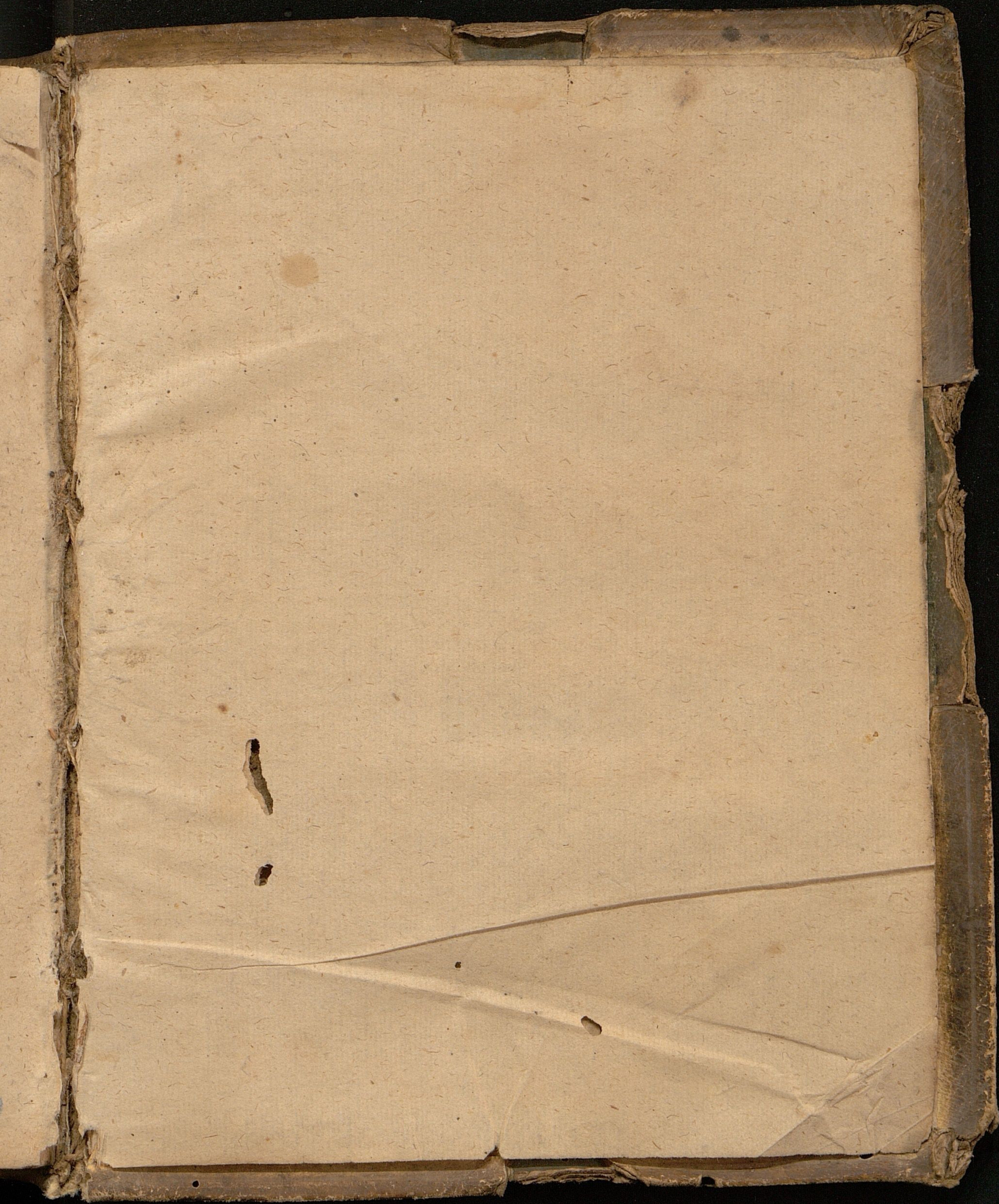
C O R O N I S.

NUm Imperatoriæ Majestati derogetur, siquidem Princeps summus, quemquam extra provocacionem subditis imperare patiatur, quasi pro subdito imperii socium & collegam habiturus sit? Neg. contra Bodin. lib. 1. de rep. c. 10. fol. 234. 254. seqq.

F I N I S.

~~1. the~~ 6. gl. 10. gl.

or

01 A 6657

ULB Halle 3
003 108 422

LD 17
Reh 0

6

D. O. M. A.
DE
ΠΡΩΤΟΠΡΑΞΙΑΣ
Jure & privilegiis, plurium credi-
torum collisis exactioibus,
περὶ γυμνάσια.
QUÆ
*Auctoritate & suffragio, Magnifici
Senatus Juris Antecessorum, in pralustri
Salanâ*
PRÆSIDENTE
Amplissimo & Consultissimo Viro
Dn. DOMINICO ARUMÆO
*J. V. D. Profess. publ. & Scabinatus Adfessore, cele-
berrimo, Præceptore suo obser-
vando,*
Publicæ disputationis examini proponit,
JOHANNES MELBECIUS
LUNÆBURGENSIS,
Ad diem XIX April.
Jenæ, Typis LIPPOLDIANIS 1607.